

Antics Escolans de Montserrat —Mil anys de música a Montserrat

La Casa dels Cants

Dilluns, 2 de desembre de 2024 – 20 h

Sala de Concerts

En co-producció amb:

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Amb la col·laboració de:

**ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

**Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura**

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Escolania de Montserrat (1) (Llorenç Castelló, director)

Schola Cantorum de l'Escolania (2) (Pau Jorquera, director)

Capella de Música de Montserrat (3)
(Francesc Garrigosa, director)

Coral d'Antics Escolans (4) (Guifré Canadell, director)

Cor del Mil·lenari (5) (Guifré Canadell i Eduard Vila, directors preparadors)

Cor Exaudio d'Igualada (6) (Carles Prat i Pablo Morales, directors)

Cor Jove Amics de la Unió de Granollers (7) (Marta Dosaiguas, directora)

La Caravaggia (8) (Lluís Coll, director)

Orquestra Simfònica del Mil·lenari (9)

Solistes:

Miquel Benedico, Pere Farrés, David González i Guillem Mas (Escolania de Montserrat); Clara González, Sira Sadurní i Joan Tarrats (Schola Cantorum); Ulrike Haller, Judit Muñoz, Cristina Segura, Martí Doñate, David Guitart, David Hernández Anfruns, Joan Mas, Tomàs Maxé, Ferran Mitjans, Josep-Ramon Olivé i German de la Riva

Organistes:

Joan Espuny, Arnau Farré, Vicenç Prunés, Ignasi Prunés i Joan Seguí

Directors/Directors preparadors:

Oleguer Aymamí, Guifré Canadell, Alfred Cañamero, Jordi Casals, Jordi Casas, Llorenç Castelló, Marc Díaz, Marta Dosaiguas, Francesc Garrigosa, Sergi Gili, Pau Jorquera, Salvador Mas, Daniel Mestre, Pablo Morales, Marcel Ortega, Xavier Palà, Joaquim Piqué, Josep Pons, Carles Prat, Francesc Prat, Eduard Vila, Lluís Vila i Lluís Vilamajó

Daniel Mestre i Dalmau, direcció artística

I part

MIL ANYS DE MÚSICA A
MONTSERRAT

Llibre vermell de Montserrat

Mariam Matrem Virginem (versió P. Gregori Estrada)

Alfred Cañamero, direcció (1) (8)

Joan Cererols (1618-1680)

Magnificat a 9 veus

Marc Díaz, direcció (2) (8) i conjunt barroc

Antoni Soler (1729-1783)

Laudate, pueri Dominum

Oleguer Aymamí, direcció (2) i conjunt barroc

Narcís Casanoves (1747-1799)

Angelus ad pastores

Jordi Casas, direcció (1) (3) (9)

Ferran Sor (1778-1839)

Obertura del ballet *Hercule et Omphale* (edició:

Sergi Casademunt)

Francesc Prat, direcció (9)

Àngel Rodamilans (1874-1936)

Himne al gloriós sant Nicolau (orquestració: Pol

Requesens)

Sergi Gili, direcció (1) (9)

Anselm Ferrer (1882-1969)

Ave Maria

Salvador Mas, direcció (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7)

Joan Just (1897-1960)

La segada (orquestració: Daniel Mestre)

Daniel Mestre, direcció (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (9)

Francesc Civil (1895-1990)

El cant dels ocells

Joaquim Piqué, direcció (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (9)

Ireneu Segarra (1917-2005)

Sota la vostra protecció (orquestració: Xavier Palà)

Xavier Palà, direcció (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (9)

Himne d'Advent (orquestració: Pol Requesens)

Lluís Vila, direcció (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (9)

II part (tots)

*PACISVISIO – Oratori del Mil·lenari de
Montserrat*

(obra encàrrec, estrena al Palau de la Música)

I. Bernat Vivancos (1973)

Origen: el tron de la Mare

Jordi Casals, direcció

II. Andreu Diport (1998)

La reguera de la història

Manel Valdivieso, direcció

III. Miquel de Jorge (1994)

Ocàs

Marcel Ortega, direcció

IV. Carles Prat (1985)

Ressorgiment

Lluís Vilamajó, direcció

V. Adrià Barbosa (1985)

Futur

Josep Pons, direcció

Josep Rodoreda (1851-1922)

El virolai (orquestració: Pol Requesens)

Salvador Mas, direcció

Durada del concert:

Primera part, 50 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Catalunya Música

#coral #patrimonicatalà #estrenes

Poema

Batall

Han denegat la falla i el miracle,
i el dir batega com un calze ardent.
Res no detura l'àliga que ens guaita
ni el capitell que explica el bé i el mal.
Seguim el traç dels rostres més antics,
dels campanars romànics i les busques
que mouen les estrelles avials.
La nit, la por? O les obscures súpriques
de qui abandona el setge més roí?
Som ben menuts. I ens volten infinits.
La grandesa és un cor de veus minúscules.

Lluís Calvo

Del llibre *L'espai profund*.

Barcelona: Edicions Proa, 2020.

Comentari

Mil anys de música a Montserrat

“Amb vostre nom comença nostra història...”

J. Verdaguer, *El violai*

La història de Montserrat i el seu monestir, del qual commemorem el mil·lenari de la fundació, no es pot explicar sense la presència i la valuosa aportació de l'Escolania i la seva influència, que va molt més enllà de la muntanya santa.

Des de la fundació del monestir el 1025 fins al començament del segle XVII la informació que en tenim és molt escassa, per la pèrdua dels arxius monàstics que es van cremar, però sí que podem trobar vestigis de la presència de la institució secular de l'Escolania en documents del segle XIV (en concret, el primer document data del 1307) que permeten confirmar que es tracta de l'escola per a nois cantors més antiga d'Europa que encara perviu.

Malgrat les diverses vicissituds històriques que el monestir ha patit en el transcurs de la història, podem parlar d'una escola musical sòlida i característica que ha perdurat al llarg dels segles fins als nostres dies amb la presència de notables cantors, mestres i compositors que han tingut una influència decisiva en la història de la música catalana i, fins i tot en alguns casos, universal.

De la primera època que coneixem, dels segles XIII i XIV, n'ha restat el conegut *Llibre vermell de Montserrat*. Conservat a la Biblioteca de l'Abadia de Montserrat amb el número 1 del seu fons de manuscrits, el nom respon al color de la coberta, de vellut vermell. En destaquen les deu composicions vocals dedicades pràcticament totes a la Mare de Déu de Montserrat i escrites majoritàriament en llatí, excepte tres en llengua vulgar, concretament en català i occità, enquadrades algunes en el corrent estilístic de l'Ars Nova, com aquest *Mariam Matrem Virginem* que us oferim en aquest concert. D'aquest himne en forma de violai polifònic, us n'oferim la transcripció que en feu el P. Gregori Estrada (1918-2015), antic escolà i monjo de Montserrat, organista, compositor i musicòleg que estudià en profunditat aquest còdex medieval i que impulsà les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia.

No conservem gaire documentació fins al segle XVII, quan podem dir que s'inicia la segona etapa de l'escola musical, que coincideix amb la inauguració de la nova església del santuari, molt més espaiosa i amb un lloc especial per als músics i la capella. Destaquem d'aquesta primera etapa els monjos Bernat Barecha i especialment Joan Marc, successor de Tomás Luis de Victoria com a organista del monestir de Las Descalzas Reales. El 1625 retornà a Montserrat, on es feu càrrec de la direcció de l'Escolania i l'any 1641 va ser nomenat abat amb motiu de l'expulsió dels monjos castellans durant la guerra de Felip IV.

Un dels seus deixebles més prominents fou Joan Cererols, nascut a Martorell el 1618 i que després dels anys d'Escolania entrà al noviciat del monestir l'any 1636. Com el seu mestre, feu estudis a Madrid i en retornar assumí la direcció de l'Escolania, càrrec que exercí durant gairebé trenta anys. En la seva obra compositiva, de gran qualitat i integrada per diverses misses, salms per als oficis, motets i villancets, hi podem trobar molts exemples de policoralitat, que molts compositors d'aquest període heretaren de l'escola veneciana, com aquest *Magnificat a 9 veus*. Va formar molts deixebles que van escampar la seva obra per diferents capelles del nostre país i fora de les nostres fronteres. Fins i tot un dels temes que apareix en un dels seus *tonos* a la Passió arribà a les mans de J. S. Bach, que l'utilitzà com a tema introductori de la *Passió segons sant Mateu*. Cap al final de la seva vida va refusar el càrrec d'abat i morí a Montserrat el 27 d'agost de 1680.

Dos dels seus deixebles van prendre el relleu en la direcció de l'Escolania: Joan Garcia i el P. Miquel López, nascut el 1669. Aquest fou un compositor prolífic, del qual es conserva pràcticament tota la producció a l'arxiu de l'Orfeó Català, amb obra eminentment sacra però també amb nombroses obres per a orgue i una considerable obra vocal profana. Ell prengué part en defensa de Francesc Valls en la coneguda polèmica de la *Missa Scala Aretina* que acabà involucrant 57 mestres de capella i organistes de la península Ibèrica entre els anys 1716 i 1720.

Diversos mestres succeïren el P. López, com foren Isidor Roy, Joan B. Rocabert i Vicenç Pressiach, però en destaquem un dels deixebles, Benet Esteve, de Capellades, que emprengué l'ampliació de l'edifici de l'Escolania i altres reformes que milloraren les condicions d'estada i d'estudi dels nois, i que tingué una gran influència sobre un escolà que adquirí una gran importància en la història de la música al nostre país: el P. Antoni Soler. Nascut a Olot el 1729, després de la seva formació a l'Escolania amb el P. Esteve i també amb l'organista Benet Valls, va guanyar la plaça de mestre de capella a Lleida, però de seguida, per intercessió del bisbe de la Seu d'Urgell, que havia estat abans prior d'El Escorial, es traslladà en aquell monestir on l'any 1752 va prendre l'hàbit dels jerònims i hi restà fins a la fi de la seva vida, el 1783. Els seus superiors monàstics, com era habitual en els músics, van prendre la decisió d'enviar-lo a Madrid perquè perfeccionés coneixements amb els millors músics de la cort reial. Era l'època en què Carlo Broschi, més conegut amb el nom de Farinelli, era al cim del seu poder musical amb els reis Ferran VI i Bàrbara de Bragança. Allí es va formar amb José de Nebra i Domenico Scarlatti i va entrar en contacte amb altres mestres de la capella reial, com Josep Mir i Llussà o amb el jove Luigi Boccherini. El 1757, un cop retornat al seu monestir, va succeir Moratilla com a mestre de capella d'El Escorial. Mai no oblidà, però, el lligam amb el monestir de Montserrat, on passava les vacances. D'aquesta primera època destaquen diverses obres sacres, com aquest *Laudate, pueri Dominum* que us oferim, o més d'un centenar de villancets que segueixen l'estructura i l'estil imperant en el trànsit del Barroc al Classicisme. Soler va ser actiu en altres àmbits, com en les matemàtiques o en la construcció d'un instrument propi, de teclat i corda, que va anomenar afinador o *templante*. Va arribar a mantenir una important relació epistolar amb el més gran pedagog i teòric musical d'aquell moment, el P. Martini de Bolonya, i fou mestre de música de l'infant Gabriel, fill petit de Carles III, durant quinze anys. Però l'obra que més ha transcendit i que ha situat Soler com un dels compositors més destacats del segle XVIII n'han estat les més de dues-centes *Sonates per a clavicèmbal* (amb el seu conegut *Fandango*), els sis *Concerts per a dos teclats* o la seva música de cambra, en què destaquen els sis *Quintets per a corda i teclat*, però sense oblidar l'obra menys coneguda, per a l'escena, impregnada sempre de l'estil galant propi d'aquesta època.

En aquest període de trànsit entre el Barroc i el Classicisme destaquem tres grans mestres que tindran també una gran influència en les generacions posteriors de músics: el tortosí Josep Martí (ca.1719-1763) i dos compositors nascuts a Torroella de Montgrí, el P. Benet Julià (1727-1787), condeixeble d'Antoni Soler, i el P. Anselm Viola (1738-1798), que es traslladà al monestir de Nuestra Señora de Monserrate a Madrid (anomenat *El Monserratico*) i que, com Soler, es relacionà amb els músics de la cort de Carles III. A la tornada a Montserrat pels volts del 1768 compongué una extensa obra musical, malauradament bona part perduda amb la destrucció del monestir i de l'arxiu musical els anys 1811 i 1812 durant la Guerra del Francès.

Tres anys abans de morir el va succeir un altre gran músic, Narcís Casanoves, nascut a Sabadell el 1747, reputat organista i apreciat compositor, que malgrat la seva sobtada mort el 1799, arribà a compondre 65 obres per a teclat i 63 obres vocals, tot destacant-hi els 18 responsoris per al *Triduum Pasqual* i els *Responsoris de Nadal*, com aquest deliciós *Angelus ad pastores* per a tres veus i orquestra.

Sens dubte, el millor deixeble que van tenir Anselm Viola i Narcís Casanoves fou Ferran Sor (1778-1839) –també esmentat en algunes ocasions com a *Sors*–, un dels músics més rellevants que ha donat Catalunya al món.

Després d'uns inicis d'educació musical en el si d'una família benestant de tradició militar i d'ascendència francesa (el seu pare tocava la guitarra i tots eren afeccionats a l'òpera), va entrar a l'Escolania de Montserrat el 1790, quan morí el seu pare, i sabem que el 1793 va ocupar el càrrec de primer violí de l'orquestra del monestir. En sortir, però, no seguí, com era habitual, la carrera musical, sinó que entrà a l'exèrcit amb el càrrec de sotstinent. Li tocà viure una època difícil per a Espanya, en constant guerra amb França. De primer s'oposà a la invasió estrangera, però més tard, en veure el mal funcionament de la monarquia espanyola, prengué partit pels francesos, ja que era d'idees liberals. El 1813 s'hagué d'exiliar i es traslladà a París. Allà començà la seva carrera internacional, que el dugué a Londres, Sant Petersburg i Moscou, entre altres ciutats europees, i ja no tornaria més a Espanya. Va morir a París el 1839. El seu geni com a compositor per a la guitarra ha estat reconegut àmpliament a tot el món, amb la difusió, tant en obra impresa com en recitals i enregistraments discogràfics, pels millors intèrprets del moment. En canvi, la seva producció simfònica, basada fonamentalment en els ballets, ha estat absolutament oblidada. Sabem que almenys dos dels seus ballets van tenir un gran reconeixement durant la seva vida: *Cendrillon* i *Hercule et Omphale*, que ell mateix considerà la seva millor obra. Fou escrita per a la coronació del tsar Nicolau I i estrenada amb gran èxit al Teatre Bolxoi de Moscou i sobretot a Alemanya, on apreciaren especialment la fuga de la segona part de l'obertura, precedida per la introducció de caire rossinià. Curiosament, va escriure una alternativa en l'inici del tema de les violes amb la possibilitat que sigui tocat pels violins II, segurament per alguna mala experiència que deuria passar amb les violes de l'estrena a Moscou.

Malgrat ser reconegut com el més gran guitarrista del segle XIX, i amb una important producció d'òperes, ballets i música vocal, morí als seixanta-un anys empobrit i abatut per la mort de la seva filla Carolina, de vint anys. Fou enterrat al cementiri de Montmartre, com ja ho havia estat la filla. La seva figura ha estat recuperada i reivindicada pels grans guitarristes del segle XX i fins i tot l'any 1988 se li dedicà l'asteroide 4865, en honor seu.

Amb la desamortització i la requisició de béns dels convents i monestirs, a Montserrat s'estroncà per un període llarg l'activitat musical. No fou fins al 1851 que podem considerar l'inici del tercer període, que correspon a l'escola musical moderna del monestir, gràcies a l'octogenari P. Boada, tot i que amb uns recursos materials i de personal molt escassos. Foren alguns antics escolans seglars ja jubilats, com Antoni Oller o Bartomeu Blanch, els que contribuïren decisivament a tirar endavant la tasca pedagògica i musical de l'Escolania en aquesta etapa difícil fins a l'arribada el 1888 del mestre de capella valencià Manuel Guzmán. Dos anys abans de la seva mort, el monestir va enviar el jove monjo Anselm Ferrer, nascut a Capellades el 1882, a formar-se musicalment a Itàlia fins a fer-se càrrec de la direcció dels escolans. A part del P. Guzmán, també tingué de mestre el P. Ramir Escofet, que introduí a l'Escolania reformes apreses als conservatoris europeus, com l'ampliació del repertori religiós clàssic i modern de l'escola ceciliana i la formació instrumental dels nois. Participà activament en el Primer Congrés Litúrgic de Montserrat (1915) i tot i que no fou gaire prolífic com a compositor, ens deixà algunes obres de gran qualitat, com la seva emotiva *Ave Maria* que forma part del repertori habitual de l'Escolania.

El succeí el P. David Pujol (1894-1979), que fou també deixeble del P. Guzmán i, a Barcelona, de Josep Barberà. Es dedicà especialment a la musicologia, tot creant la col·lecció "Mestres de l'Escolania de Montserrat", de la qual han aparegut quinze volums.

Un altre deixeble del P. Guzmán que mereix una atenció especial, per la qualitat i singularitat de la seva obra, és el P. Àngel Rodamilans, nascut a Sabadell el 1874 i mort víctima de la persecució religiosa a l'inici de la Guerra Civil el 1936. Després del seu pas com a escolà, rebé classes de piano a Barcelona d'Enric Granados i fou mestre de capella a l'església de la Puríssima Concepció de Sabadell i al Sant Esperit de Terrassa, on fundà el Cor Montserrat, abans d'ingressar al monestir de Montserrat. Destaquem-ne, a part de l'*Himne al gloriós sant Nicolau* que encara canten actualment els escolans en la seva festivitat centenària del Bisbetó cada 6 de desembre, vora un centenar de cançons sacres i profanes generalment amb lletra de Jacint Verdaguer, a més de la seva *Salve* i el *Magnificat*, amb un llenguatge atrevit i elegant, amb tocs impressionistes. Fou proclamat servent de Déu i beatificat el 2013 com un dels 522 màrtirs de la Beatificació de Tarragona.

També volem retre homenatge i reivindicar en aquest concert la figura de dos antics escolans que van exercir una tasca ingent durant una etapa molt difícil de la nostra història i que tenen diverses coses en comú. Es tracta de Joan Just (1897-1960), pare de l'abat Cassià Maria Just i que desenvolupà la seva trajectòria musical especialment a Igualada, i de Francesc Civil (1895-1990), que centrà la seva activitat a les comarques gironines. Aquests dos organistes, compositors i pedagogs extraordinaris es formaren a l'Escolania amb el P. Guzmán i el P. Anselm Ferrer i foren condeixebles del P. David Pujol. En el cas de Joan Just, continuà la seva formació a Barcelona amb els mestres Balcells i Morera i participà en l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, junt amb el seu company d'Escolania Josep Maria Roma abans de succeir el mestre Borgunyó al capdavant del Conservatori i de l'Orfeó de l'Ateneu Igualadí, al qual dedicà, entre d'altres, l'obra *La segada*, escrita originàriament per a cor i cobla amb lletra de la poetessa mallorquina M. Antònia Salvà. Com Civil, fundà diversos cors – també la Banda d'Igualada – i excel·lí especialment en la composició i harmonització de cançons populars catalanes. Va ser un home just de nom i de fets: fou vital la seva intervenció als inicis de la Guerra Civil en el salvament de l'orgue històric de Santa Maria d'Igualada i, entre altres actes heroics, arribà a salvar la vida al P. David Pujol, que es refugiava en una masia de Rubió. D'entre els alumnes més destacats de Just, cal esmentar els germans compositors Jaume i David Padrós, la pianista Teresa Llacuna, el director i intèrpret Jordi Savall i, naturalment, el seu fill Joan (Cassià M.) Just. Francesc Civil, provinent d'una família de notables músics, després de l'estada a l'Escolania es formà a París i en tornar a Girona fundà el que actualment és el Conservatori Isaac Albéniz i també col·laborà en diverses publicacions gironines. Destaquen entre la seva producció les seves divuit *Sardanes*, l'extensa obra pianística o obres simfonicocorals com *El nostre Nadal*, que li encarregà l'any 1956 el P. Ireneu Segarra per a l'Escolania de Montserrat, del qual podem escoltar la seva preciosa harmonització d'*El cant dels ocells*.

Jesús Segarra i Malla (Ivars d'Urgell, 1917-Montserrat, 2005), conegut per tothom com el pare Ireneu, fou qui dirigí durant més temps l'Escolania –quaranta-cinc anys– i la portà al prestigi internacional de què actualment continua gaudint, a través d'una tasca docent abnegada –que també es reflecteix en el seu mètode de pedagogia musical que ha arribat a tots els racons del país–, amb la gravació de més d'un centenar de discos que han rebut els màxims guardons internacionals, nombroses gires arreu del món i la renovació d'un ric repertori fidel a la tradició, a la cançó popular catalana i als temps actuals (impulsà els “Encontres” Internacionals de Compositors, d'abast mundial). Format amb el P. Anselm Ferrer i el P. Àngel Rodamilans, es refugià durant la Guerra Civil a monestirs propers a Bruges i tornà a Barcelona per estudiar amb Frank Marshall, Josep Barberà i Cristòfor Taltabull; completà la seva formació a París amb Nadia Boulanger. Els contactes amb els Wiener Sängerknaben i Domspatzen de Ratisbona acabaren de configurar la seva sòlida formació, que inculcà en diverses generacions d'escolans, molts dels quals ens trobem en aquests moments a l'escenari del Palau de la Música, testimoni de tants concerts sota la seva direcció o del sentit homenatge que els antics escolans li vam dedicar en ocasió del centenari del seu naixement ara fa set anys.

Dos dels seus inspirats himnes i salms clouran aquesta primera part: *Sota la vostra protecció* i l'*Himne d'Advent*, exemple de la tasca pionera que emprengué a partir del Concili Vaticà II en la composició de textos litúrgics en llengua vernacla, juntament amb els monjos poetes P. Hildebrant Miret, Jordi Pinell i els compositors Gregori Estrada, Cassià Just i Odiló Planàs, gran pedagog i autor, entre d'altres, d'un reconegut mètode per a violoncel.

El succeeixen en la direcció de l'Escolania el P. Jordi-Agustí Piqué el 1997, que creà la Capella de Música de l'Escolania, i els antics escolans Joaquim Piqué el 2000, Bernat Vivancos el 2007 i Llorenç Castelló el 2014.

Per primera vegada en la història de l'Escolania s'admeten noies cantores amb la creació el 2023 de la Schola Cantorum de l'Escolania, sota la direcció de Pau Jorquera, on també participen en les veus masculines antics escolans donant suport a les celebracions litúrgiques de l'abadia.

La segona part del programa consta d'una obra de nova creació, un oratori fet a cinc mans que vol reflectir els mil anys d'història del monestir de Montserrat a través de les veus de reconeguts literats que han escrit sobre la muntanya santa. Els textos, curosament seleccionats pel P. Bernabé Dalmau, corresponen a poemes de Jordi Pinell, Esteve Albert, Joan Maragall, Jaume Mercader-Miret, Jacint Verdaguer i Josep Maria de Sagarra i s'han encarregat les cinc parts a cinc antics escolans compositors: Bernat Vivancos (Barcelona, 1973), un dels compositors catalans amb més projecció internacional, format als conservatoris de París i Oslo i professor de composició i orquestració a l'ESMUC; Andreu Diport (Barcelona, 1998), format a l'ESMUC, a l'Acadèmia de Música Chopin de Varsòvia, a l'Accademia Musicale Chigiana i actualment a la USC Thornton School of Music de Los Angeles, guardonat amb diversos premis internacionals; Miquel de Jorge (Lleida, 1994), format al Conservatori Superior del Liceu, a l'ESMUC i al Royal College of Music d'Estocolm i guardonat amb diversos premis i nominacions en l'àmbit de la música de cinema; Carles Prat (Igualada, 1985), reputat tenor format a l'ESMUC i a la Hochschule für Musik und Tanz de Colònia, actual director del Cor Exaudio i Cor d'Homes d'Igualada i del Cor Francesc Valls i guanyador de diversos premis internacionals de composició, i Adrià Barbosa (Sant Andreu de Llavaneres, 1985), format a l'ESMUC i al Berklee College of Music de Boston, guanyador de diversos premis internacionals i amb una àmplia trajectòria com a pianista, compositor, arranjador i director, especialment als EUA.

El títol de l'oratori, *Pacis Visio* (Visió de pau) correspon a l'himne litúrgic de la festa de la Dedicació de l'església que tothom pot llegir a la façana del monestir. Fa d'enllaç entre el monestir de la terra i el monestir del cel i hi surt la paraula pau, de màxima actualitat i emblemàtica de l'obra de l'abat Oliba.

Amb aquest concert únic i irrepetible, tots els antics escolans volem contribuir a posar una "banda sonora" a la celebració del Mil·lenari i d'alguna manera agrair tot el que ha significat Montserrat i l'Escolania en les nostres vides, en la nostra formació i en la nostra manera de ser i d'estimar aquesta institució i el nostre país. Enhorabona i per molts milers d'anys més!

Daniel Mestre i Dalmau, director de cor i orquestra i antic escolà de Montserrat

Palau de la Música Catalana

Nadal al Palau

9 de desembre

Completes de Nadal de Cererols

Cor Cererols

12 de desembre

Cantates de J. S. Bach

Bach Collegium Barcelona

14 de desembre

La Nit de Nadal de Joan Lamote de Grignon

Cors de l'Orfeó Català & Orquestra
Simfònica del Vallès

15 i 25 de desembre | 3 i 5 de gener

El trencanous de Txaikovski

Orquestra Simfònica del Vallès, amb espectacle
d'art amb sorra a càrrec de Borja González

21 de desembre

Festival de valsos i danses

Valsos i polques de la família Strauss
amb l'Orquestra Simfònica del Vallès

22 de desembre | 3 i 12 de gener

Les quatre estacions de Vivaldi

Vespres d'Arnadí

22 de desembre

El Messies de Händel

Vespres d'Arnadí

26 de desembre

Concert de Sant Esteve

Cors de l'Orfeó Català & Cor de Cambra
del Palau

29 i 31 de desembre | 1, 2 i 4 de gener

Concert d'Any Nou

Orquestra Simfònica del Vallès

4 i 11 de gener

Clàssics dels musicals

Melodies inoblidables i grans èxits amb
l'Orquestra Simfònica del Vallès

Formacions

Capella de Música de Montserrat:

David Hernández Anfruns, Joan Mas, Albert Folch, Martí Doñate, Jordi Ruiz, Jaume Bardolet, Ferran Mitjans, Francesc Garrigosa, Marc Tost, Pablo Morales, Assís Suriol, Lluís Perernau, Joan Climent, David Guitart, Ramon Rius, Guifré Canadell, David Hernández Urpí, Pere Joan Cortès, Salvador-Xavier Gallego i Joan Baptista Sans

Organistes:

Vicenç Prunés (*Ave Maria* d'A. Ferrer i *Himne d'Advent* d'I. Segarra), Ignasi Prunés (*Sota la vostra protecció* d'I. Segarra, *Pacis Visio III*), Joan Seguí (*Pacis Visio I, II i IV*), Arnau Farré (*Magnificat* de J. Cererols, *Laudate pueri Dominum* d'A. Soler), Joan Espuny (correpetidor assaigs cor / *Angelus ad pastores* de N. Casanoves, *Pacis Visio V*)

La Caravaggia:

Lluís Coll i Trulls, corneta; Jordi Giménez Puig, sacabutx i trompeta bastarda; Martí Badia Gragés, sacabutx; Alfonso Barreno, baixó i xirimies

Escolania de Montserrat:

Martí Balaguer, Bernat Camats, Joan Gimeno, Valentí Jorquera, Arnau Miranda, Pere Rofín, Joan E. Sandoval, Guillem Arasa, Miquel Benedico, Pere Farrés, David González, Guillem Mas, Emilio Miyar, Miquel Ortega, Josep Peiró, Bernat Varino, Tomas Visser, Pau Delegido, Oriol Fluriach, Miquel Genescà, Lluc González, Martí Nebot, Pau Renart, Boris P. Topkarov, Oriol Torrubia, David Visser, Joan Esteban, Eloi Miravet, Aniol Requesens, Aniol Robert, Jaume Rofín, Biel Torres, Isidre Varino, Eduard Yuste

Schola Cantorum de l'Escolania:

Joan M. Añé, Joan Boixadera, Martí Brutau, Bernat Capdevila, Miquel Carr, Òscar Casado, Jaume Diport, Pau Diport, Laia Domènech, Jomari Edangalino, Oriol Ensenyat, Mireia Espada, Miquel Ferrer, Marc Garcia, Clara González, Mireia González, Isaac Grau, Tigist Guillaumet, Arnau Hortal, Noa Martí, Àngela Martín, Queralt Mitjans, Sara Noguerols, Cecília Ortiz, Ot Oset, Lúdia Paloma, Josep Picanyol, Ferran Quílez, Laia Quinquillà, Sira Sadurní, Anna Sala, Bruna Santamaria, Miquel-Àngel Tarín, Joan Tarrats, Gal·la Torra, Pau Vidal

Coral d'Antics Escolans de Montserrat / Cor del Mil·lenari:

Sopranos: Jaume Pelegrí, Blai Ferré, Lea Weinmann, Alba Fernández

Tenors: Albert Folch, Albert Solé, Albert Torras, Carles Estrada, Carles Farràs, Carles Jiménez, Carlos Albájar, Charles Kevin Sarmiento, Enric Llorente, Enric Ros, Ernest Bardolet, Francesc Perarnau, Gerard Grau, Gerard Torras, Jacob Canadell, Jan Oliver, Joan Barrot, Joan Baptista Sans, Joan Lluís Salvadó, Joaquim Garrigosa, Jordi González, Jordi Mañé, Jordi Marcos, Jordi Sans, Josep Maria Coll, Josep Maria Marquès, Josep Maria Mestre, Lluís Garcia, Marcel Ferrer, Màrius Rodrigo, Miquel Carreño, Miquel Leiva, Oriol Esteban, Oriol Masdeu, Pau Plana, Pep Falcó, Pere Gomis, Pol Caro, Quim Calvet, Ramon Fradera, Ricard Faustino, Roger Perernau, Serafi Casanovas, Ton Florensa, Xavier Canals, Xavier Solà, Xavier Torras

Barítons: Adrià Martínez, Albert Casals Ibáñez, Albert Llussà, Aleix Mayans, Aniol Gorgals, Antoni Joan Gili, Arnau Baqué, Eduard Boadas, Eldrene John Reyes, Enric Padrós, Eugeni Montull, F. Xavier Comorera, Francesc Torras, Guillem Burjons, Joan Gabarró, Joan Villanueva, Jordi Carceller, Jordi Jorba, Jordi Parals, Jordi Perernau, Josep Maria Fradera, Josep Maria Olivé, Josep Riera, Lluís Perernau, Manel Serra, Marc Peramiquel, Mateu Fàbregas, Miquel Garrigosa, Miquel Soley, Miquel Vila, Narcís Torrentó, Nil Grané, Oriol Pi, Pau Bacardit, Pau Jorba, Ramon Bacardit, Ricard Martí, Robert Ramírez, Roger Roig, Sergi Casademunt, Xavier Anglí, Xavier Jorba, Josep Mas Conde

Baixos: Andreu Fortuny, Àngel Simó, Antoni Biarnés, Bru Solà, Carles Salmons, Eduard Doncos, Eduard Miquel Solsona, Francesc Xavier Riera, Jaume Añé, Joan Alfonso, Joan Màndoli, Joan Maria Pareta, Joan Rafecas, Jordi Anglí, Jordi Boltes, Jordi Serra, Josep Maria Guitart, Lluís Maria Virgili, Manel Fradera, Marc Albajar, Marcel Riera, Miquel-Àngel Tarín, Nil Setó, Oleguer Esteban, Oriol Setó, Oriol Torrell, Pau Font, Pere Oliveras, Quim Ventura, Ramon Rius, Roger Alsina, Santi Vilarrubia, Xavier Canadell, Xavier Ollé

Cor Exaudio:

Èlia Gil, Ester Molés, Judit Pilet, Nuska Corrià, Clara Díez, Carme Monclús, Rosó Baulida, Roser Vidal, Roser Ramon, Teresa Gual, Ester Alonso, Marta Carceller, Elisabet Farrés, Maria Queralt, Nina Pallarès, Susanna Enrich i Montserrat Sitjà

Cor Jove Amics de la Unió:

Júlia Carreño, Mireia Albajar, Núria Llach, Aina Milego, Joana Büchele

Orquestra del Mil·lenari:

Flautes: Gerard Nadal, Oriol Pi / Arnau Hortal, Marcel Riera, Sergi Gili

Oboès: Marc Bonastre, Ferran Anglí

Clarinet: Roc Tarrés, Jordi Hortal / Josep Picanyol, Nil Setó

Fagots: Ramon Aragall, Josep Rovira / Oriol Setó, Aniol Gogals

Trompetes: Sergi Marquilles, Ferran Quilez

Trompes: Joan Camps, Gerard Comellas, Miquel Arimany, Arnau Garcia

Trombons: Xavier Gil, Jordi Giménez**, Pau Carbonell

Tuba: Ramon Branch / Magí Ferrer

Violins I: Jordi Prim* (concertino I), Roger Junyent*, Humbert Rovira, Víctor Alonso, Enric Fernández, Francesc Lluís, Joan Bosch, Xavier Peremiquel, Diego Elía**

Violins II: Jaume Safont, Ramon Alonso, Xavier Pallàs, Jaume Olivé, Salvador-Xavier Gallego (2a part), Miquel de Jorge (1a part), Lluís Mas, Carles Pazos, Núria Valdivieso, Àngel Argilés

Violes: Jordi Roure, Eduard Boleda, David Santamaria, Miquel Serrahima, Andreu Carreño, Martí Biarnés, Roser Valdivieso

Violoncels: Nabí Cabestany, Oleguer Aymamí (2a part), Lluís Heras, Jordi Creus, Josep Pazos, Daniel Regincós*, Martí Buil, Francesc Perernau, Jordi Fluvià (1a part)

Contrabaixos: Toni Garcia*, Bru Oliver, Ignasi Jorba, Joan Maria Añé

Percussió: Dani Guisado**, Pau Sanuy**

Arpa: Elsa Garcia**

*Conjunt instrumental barroc

**Col·laboradors

Direcció artística:

Daniel Mestre i Dalmau,

Producció i regidoria:

Albert Colomer (UEM)

Martí Buil (UEM)

David Santamaria (UEM)

Jaume Cortacans (Roll Over Beethoven)

Gestió:

Xavier Biarnés (UEM)

Joan Bartra (UEM)

Mireia Subirana (UEM / Abadia de Montserrat)

Bernat Juliol (Comissari del Mil·lenari / Abadia de Montserrat)

Col·laboren:

Palau de la
Música Catalana

Palau Bach

Sonates i Partites per a violí

amb Sara Cubarsi

Variacions Goldberg

amb Fazil Say

Suites per a violoncel

Arnau Tomàs

Passió segons sant Mateu

amb RIAS Kammerchor Berlin, Akademie für Alte Musik
Berlin & Doyle

Passió segons sant Joan

amb Vox Luminis, Freiburger Barockorchester & Meunier

L'art de la fuga

amb Kenneth Weiss

Entrades, abonaments de cicle i abonaments
a la carta a partir de 4 concerts a la venda.

Textos

Llibre vermell de Montserrat

Mariam Matrem Virginem

Text anònim del segle XIV

Mariam Matrem Virginem
attolite
Ihesum Christum extollite
concorditer.
Maria seculi asilum defende
nos.
Ihesu tutum refugium exaudi
nos.
Iam estis nos totaliter
diffugium
totum mundi confugium
realiter.

*A Maria, Mare Verge, lloeu-la,
a Jesucrist, lloeu-lo amb
concordia.
Maria, asil etern, protegeix-nos;
Jesús, refugi segur, escolteu-nos:
ja sou el nostre refugi,
el veritable refugi del món.*

(Traducció: Victoria Bescós)

Joan Cererols (1618-1680)

Magnificat a 9 veus

Text de l'Evangeli segons sant Lluc

Magnificat anima mea
Dominum
Et exultavit spiritus meus in
Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem
ancillæ suæ:

*La meua ànima magnifica el
Senyor,
el meu esperit celebra Déu que
em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la
seua serventa.*

ecce enim ex hoc beatam me
dicent
omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui
potens est,
et sanctum nomen eius.
Et misericordia eius
a progenie in progenies
timentibus eum.

*Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi
meravelles:
el seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en
ell
s'estén de generació en generació.*

Fecit potentiam in brachio
suo,
dispersit superbos mente
cordis sui.
Deposuit potentes de sede et
exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis
et divites dimisit inanes,

Suscepit Israel puerum suum
recordatus misericordiæ suæ,
Sicut locutus est ad patres
nostros,
Abraham et semini eius in
sæcula.

*Les obres del seu braç són
potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli i
exalta els humils;
omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.*

*Ha protegit Israel, el seu servent,
com havia promès als nostres
pares;
s'ha recordat del seu amor a
Abraham i a la seva
descendència per sempre.*

Antoni Soler (1729-1783)

Laudate, pueri Dominum

Salm 113

Laudate, pueri Dominum,
laudate nomen Domini.
Sit nomen Domini
benedictum,
ex hoc nunc et usque in
saeculum:
a solis ortu usque ad
occasum,
laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes,
Dominus super caelos gloria
eius.
Quis sicut Dominus, Deus
noster,
qui in altis habitat
et humilia respicit
in caelo et in terra?

*Servents del Senyor, lloeu-lo,
lloeu el nom del Senyor.
Sigui beneït el nom del Senyor
ara i per tots els segles.
Des de la sortida del sol fins a la
posta
lloeu el nom del Senyor.*

*El Senyor és excels per damunt
de tots els pobles,
la seva glòria s'eleva més enllà
del cel.
Qui és com el Senyor, el nostre
Déu?
Té molt amunt el seu tron
i des d'allí s'inclina
per veure el cel i la terra.*

Suscitans a terra inopem,
et de stercore erigens
pauperem,
ut conlocet eum cum
principibus,
cum principibus populi sui;
qui habitare facit sterilem,
in domo matrem filiorum
laetantem.

Gloria Patri, et Filio, et
Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et
nunc, et semper,
et in sæcula sæculorum.
Amen.

*Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els poderosos,
els poderosos del seu poble.
La qui vivia estèril a casa,
la fa mare feliç amb els fills.*

*Glòria al Pare i al Fill i a
l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i
sempre,
pels segles dels segles.
Amén.*

(Traducció de l'Associació Bíblica de
Catalunya, Editorial Claret i Societats
Bíbliques Unides)

Narcís Casanoves (1747-1799)

Angelus ad pastores

Text de l'Evangeli segons sant Lluc

Angelus ad pastores ait :
Annuntio vobis gaudium
magnum,
quia natus est
vobis hodie Salvator mundi
qui est Christus Dominus in
civitate David.
Invenietis infantem pannis
involutum
et positum in praesepio.
Gloria Patri, et Filio, et
Spiritui Sancto.

*L'àngel va dir als pastors:
us porto una gran alegria,
perquè avui el Salvador del món
ha nascut per vosaltres
que és el Crist Senyor a la ciutat
de David.
Trobareu un nadó embolcallat
i ajagut en una menjadora.
Glòria al Pare i al Fill, i a
l'Esperit Sant.*

Àngel Rodamilans (1874-1936)

Himne al gloriós sant Nicolau

Text del propi compositor

Sant Bisbe de Mira, flor de caritat
Bari encara admira vostra santedat,
l'himne que l'inspira vibra a Montserrat.
Protector de les verges, pobres i els tribuns condemnats a mort
sols l'Etern coronà vostres obres com a naufrag salvat a bon port.
Sou el Sol qui fecunda la Lícia i de Bari llueix el bell front
car essent d'eixos pobles de Lícia ja us venera agraït tot el món.
Si en l'albada ompliu d'alegria el bressol d'aquell místic palau
ara arreu on hi ha Escolania vibra l'himne al gran sant Nicolau.

Anselm Ferrer (1882-1969)

Ave Maria

Text de l'Evangeli segons sant Lluc

Ave Maria, gratia plena,
Dominus tecum,
benedicta tu in mulieribus,
et benedictus fructus ventris
tui Iesus.
Sancta Maria mater Dei,
ora pro nobis peccatoribus,
nunc, et in hora mortis
nostrae.
Amen.

*Déu vos salve, Maria, plena de
gràcia;
el Senyor és amb Vós;
beneïda sou Vós entre totes les
dones;
beneït és el fruit del vostre sant
ventre, Jesús.
Santa Maria, Mare de Déu,
pregueu per nosaltres pecadors,
ara i a l'hora de la nostra mort.
Amén.*

Joan Just (1897-1960)

La segada

Text de Maria Antònia Salvà (1869-1958)

Oh, benhaja la segada!
Benhaja el bon sol de juny!
Com bull la gent animada
pel camp amb la falç al puny!

La matinera terrola
deixondeix els segadors
quan cantant, cantant, se'n vola
per les primeres clarors.

Ells s'afanyen a escarada
pel comellar i pel rost,
i falçada, altra falçada
de l'alba fins al sol post.

I a l'ull del sol, les gavelles
s'apleguen en garbes d'or,
i es canten cançons novel·les
que van cap dret en el cor.

Francesc Civil (1895-1990)

El cant dels ocells

Cançó popular catalana

En veure despuntar
el major lluminar
en la nit més ditxosa,
els ocellets cantant,
a festejar-lo van
amb sa veu melindrosa.

L'àguila imperial
se'n vola cel a dalt,
cantant amb melodia,
dient: Jesús és nat,
per treure'ns de pecat
i dar-nos alegria.

Cantava el passarell:
Oh, que formós i bell
és l'infant de Maria!
I li respon el tord:
Vençuda n'és la mort,
ja neix la vida eterna.

Ireneu Segarra (1917-2005)

Sota la vostra protecció

Himne a la Verge Maria, segle III

Sota la vostra protecció ens refugiem,
oh Santa Mare de Déu!
No defugiu les nostres súpliques
en les nostres necessitats.
De tots els perills deslliureu-nos sempre.
Verge gloriosa i beneïda!

Himne d'Advent

Text del P. Hildebrand Miret (1921-2010)

Veniu, veniu, oh Emmanuel,
sou l'esperança d'Israel
que en trist exili ací tothora
redempció de vós implora.
Exulta! Exulta! Israel,
a tu vindrà l'Emmanuel.

Veniu, esclat del nostre hivern,
Oh saviesa de l'Etern!
De vostra llum el món fretura
per retrobar-vos dalt l'altura.
Exulta! Exulta! Israel,
a tu vindrà l'Emmanuel.

Veniu, oh rei omnipotent,
d'antics oracles compliment.
Veniu, refeu nostra flaqueza,
Déu eternal, font de bonesa.
Exulta! Exulta! Israel,
a tu vindrà l'Emmanuel.

PACISVISIO – Oratori del Mil·lenari de
Montserrat

Selecció dels textos: P. Bernabé Dalmau

I. **Bernat Vivancos** (1973)

Origen: el tron de la Mare

De *Montserrat entre flames* de Jordi Pinell (1921-1977):

“Des de l’albada dels temps,
amb certitud mil·lenària,
tocs d’un abisme marí
pacientment modelaven”
el massís de Montserrat.

Ha d’esberlar les entranyes
del fondal que el submergeix
quan és cridat a elevar-se
esquerp i majestuós:
blocs de columnes titàniques
s’apinyen formant replans
sobre estrats d’argila blana.

Quan sorgeix regalimant
de la mar que va allunyant-se’n,
la Saviesa, amb encís,
ja hi veu el tron de la Mare.

De *Corona literària* d’Esteve Albert (1914-1995):

Montserrat dels temples pagans,
nou Moisès, l’abat Oliba,
amb el bàcul a les mans
féu brollar en la roca viva
una font pels catalans.
Abrusats de set venim
i de fatic, Verge pura
que tens el tron ran del cim,
i, mal que la jornada és dura,
havent begut, prosseguim.

II. **Andreu Diport** (1998)

La reguera de la història

De *Montserrat* de Joan Maragall (1860-1911)

Montserrat és el miracle català. Aquesta és la seva més profunda essència. Un temple obert al cel i a la dolça estesa dels camps i de les altres terres al seus peus, i del riu que les travessa, i a les serres més llunyanes i al mar que s'endevina darrere el caient dels horitzons a l'altra banda: un temple obert, certament, a tota la bellesa del món; però sempre un temple.

I així succeí el que havia de succeir: els pastors, les llums sobrenaturals, els cors angèlics, la gernació adelerada, l'aparició de la Imatge. I després, el temple que s'alça, els monjos que vénen a servir-lo; els fidels que hi acuden; els sants i llurs conversions sobtades. I les llegendes, les lluites dels penitents amb el diable, els primers amors, les històries de guerres, la destrucció del santuari, les runes del monestir, la pietat bastint-lo de nou, la pietat sempre nova i renovadora...

De *La santa imatge* de Jaume Mercader-Miret (1914-2009)

Serenitat llatina en la figura
de dona de la raça del país,
transformada en romàtica escultura
per l'alè genial del Paradís.
Elegància infinita, simple i pura,
dins la justesa del contorn precís;
humana en sostenir la Criatura,
i divina en la gràcia del somrís.
Somriu quan fa el cantar dels pelegrins
contrapunt amb els cants benedictins
de profundes i clares veus austeres.
I aquest somrís tot just insinuat
és la pau que irradia Montserrat,
la muntanya voltada d'oliveres.

III. **Miquel de Jorge** (1994)

Ocàs

De *Llegenda de Montserrat* de Jacint Verdaguer (1845-1902)

Quan l'àliga francesa del món ja ensenyorida
caigué vora les plantes del Montserrat, ferida

del Bruc en l'aspre camp,
la que a son vol estreta trobava l'ampla terra
sentí la por per volta primera, d'eixa serra
al veure eixir lo llamp.
I en son vol, a recules, girant-hi els ulls encesos,
exclama: "Si a aqueix cingle poden pujar francesos,
lo deixaran desert;
lo foc ha de passar-ne com infernal escombra,
del monestir i ermites no en restarà ni l'ombra,
dels boscos ni ram verd".
I així ho compleix! Ascetes, fugiu dels ermitatges,
los que al seu cant uníeu lo vostre entre els brancatges,
rossinyolets, fugiu;
que ho crema tot i arrasa lo monstre de la guerra,
i amb l'arbre de cent branques i el temple que s'atterra,
s'atterra vostre niu.
Oh temps, així nos robes? De l'astre que es veu pondre
amb tots sos raigs la rica corona s'ha de fondre?
Edat antiga, adéu!
De tot lo que ens deixares res no en quedà en un dia...
mes no, que amb vostra imatge quedàreu vós, Maria,
que tot ho tornareu.

IV. **Carles Prat** (1985)

Ressorgiment

D'El poema de Montserrat de Josep Maria de Sagarra (1894-1961)

I Montserrat prou és una lliçó,
i fa mil anys que us va donant l'exemple.
La pedra hi diu connubi i unió;
cada penyal, com element d'un temple,
contribueix al goig de la blavor.
Aquí, a cap roca no li escau el tracte
d'aquells que viuen amb un rei al cos,
i, humil, serveix dintre l'acord compacte
de l'enorme puresa del repòs.

Tota la pedra dreta i decantada,
tot el múscul morat i safirí,
no han estat més, avui i ahir,
que una sola muntanya enamorada
d'aquesta Negra Augusta,
vinculada al blanc més tendre del més pur destí.

V. Adrià Barbosa (1985)

Futur

D'El poema de Montserrat de Josep Maria de Sagarra:

Oh, fills de sant Benet! Si en la remota
Catalunya comtal,
la rustiquesa vostra mà derrota,
i de l'esquerp cavall ferreu la pota,
i al faristol planteu l'únic missal,
avui encara, vostra,
rebrotada en el nostre mig camí,
ens poleix nous bordons de pelegrí
i el pur anhel dels preferits ens mostra;
i encara, dins el commogut espai
del vostre líric temple,
a tots plegats podeu servir d'exemple,
i encara sou més actuals que mai!

Deixeu-m'hi ser en la vostra gran festassa,
en el banc dels anònims recollit,
mentre per Montserrat es fa de nit
i un vent d'octubre passa
fregant el ventre rebotit
de tanta penya grassa;
i en la vostra basílica imponent,
entre les ombres de la nau obscura,
com un pa d'or el sant cambril fulgura
espurnejant màgicament;

i damunt de la sòlida peanya,
impertorbable en el seu tron,
bada aquests ulls que no coneixen son
la Negra Emperadriu de la muntanya,
que, presidint amb muda majestat

el devot espectacle
de la vostra total comunitat,
en veure'l tan perfecte i acabat
se'n satisfà com d'un miracle
que ella mateixa hagués obrat.

Josep Rodoreda (1851-1922)

El virolai

Text de Jacint Verdaguer

Rosa d'abril, Morena de la serra,
de Montserrat estel:
il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al Cel.

Amb vostre nom comença nostra història
i és Montserrat el nostre Sinaí:
sien per tots l'escala de la glòria
eixos penyals coberts de romaní.

Rosa d'abril, Morena de la serra,
de Montserrat estel:
il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al Cel.

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

Nadal al Palau

Dissabte, 14.12.24 – 18.30 h

Sala de Concerts

La Nit de Nadal de Joan Lamote de Grignon

Elionor Martínez, *soprano*

Ferran Albrich, *baríton*

Cor Infantil de l'Orfeó Català (Glòria Coma i Pedrals,
directora)

Orfeó Català (Pablo Larraz, director)

Orquestra Simfònica del Vallès

Salvador Brotons, *director*

J. Serra: *Puigsoliu*

J. Lamote de Grignon: *La Nit de Nadal*

S. Brotons: *Nadales catalanes*

Preus: de 25 a 58 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Mecenes col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Eurofirms Group – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compagnia Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – Mª Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – M^a. del Carmen Pous Guardia – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Pepita Izquierdo Giralt – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

